

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-03799/25-8

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 4 a odst. 5 a podle ustanovení § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatele, pana Čenka Řehoře, nar. 22. 12. 2002, bytem Vinařská 1800, 266 01 Beroun (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Správy železnic, státní organizace, IČO: 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, ze dne 19. 6. 2025, zn. 41275/2025-SŽ-GŘ-O25, o odmítnutí žádosti o informace ze dne 24. 5. 2025, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **se rozhodnutí Správy železnic, státní organizace, ze dne 19. 6. 2025, zn. 41275/2025-SŽ-GŘ-O25, potvrzuje a žadatelovo odvolání se zamítá.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatel podal dne 24. 5. 2025 prostřednictvím datové zprávy u Správy železnic, státní organizace (dále jen „povinný subjekt“ nebo „SŽ“), žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací v následujícím znění (číslování doplněno Úřadem), a to ve strojově čitelném formátu vhodném pro dávkové zpracování:

„1) Polohy jednotlivých výpravních budov, stavebních objektů a kolejí, z nichž se určují souřadnice stanic dle části 5 předpisu SR 70, v systému S-JTSK nebo GPS podle kódů z číselníku SR 70

2) Adresy výpravních budov evidovaných SŽ příslušné ke stanicím dle číselníku“

(dále jen „žádost“).

- [2] Povinný subjekt žadatele přípisem ze dne 10. 6. 2025, zn. 39495/2025-SŽ-GŘ-O25, vyzval o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti dle ustanovení § 14 odst. 6 písm. c) InfZ.
- [3] Povinný subjekt následně žádost rozhodnutím ze dne 19. 6. 2025, zn. 41275/2025-SŽ-GŘ-O25, s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) odmítl.
- [4] Žadatel proti odmítnutí žádosti brojil dne 19. 6. 2025 odvoláním podaným prostřednictvím datové zprávy a požádal o jeho předložení nadřízenému orgánu.
- [5] Povinný subjekt neshledal důvod pro vyhovění žadatelovu odvolání postupem dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), formou autoremedury, a proto dne 4. 7. 2025 postoupil Úřadu žadatelovo odvolání se svým stanoviskem a spisovým materiálem.
- [6] Úřad obdržel dne 29. 7. 2025 žadatelův podnět na nečinnost Úřadu v řízení o jeho odvolání, na nějž Úřad reagoval přípisem ze dne 5. 8. 2025, č. j. UOOU-03799/25-4.
- [7] Úřad povinný subjekt přípisem ze dne 5. 8. 2025, č. j. UOOU-03799/25-3, v souladu s ustanovením § 16 odst. 4 InfZ vyzval k doplnění jeho stanoviska.
- [8] Povinný subjekt dne 13. 8. 2025 přípisem z téhož dne, zn. 68903/2025-SŽ-GŘ-O25, Úřadu zodpověděl jeho dotazy a doplnil odůvodnění svého rozhodnutí.
- [9] Úřad přípisem ze dne 14. 8. 2025, č. j. UOOU-03799/25-6, v souladu s druhou větou § 16 odst. 4 InfZ žadateli zaslal sdělení povinného subjektu a vyzval jej k vyjádření.
- [10] Úřad dne 14. 8. 2025 obdržel žadatelovo vyjádření k doplněnému stanovisku povinného subjektu.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

- [11] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení a k rozhodnutí o odvolání v předmětné věci.
- [12] Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán povinného subjektu nelze dle kritérií vymezených v ustanovení § 178 správního řádu určit, je v souladu s § 20 odst. 5 InfZ věcně příslušným nadřízeným orgánem SŽ Úřad, který je tak nadán pravomocí k rozhodnutí o žadatelově odvolání.

III.

Věcné posouzení odvolání

- [13] Odvolání bylo podáno v odvolací lhůtě, tj. je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu. Z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje, není však *expresis verbis* zřejmé, čeho se žadatel domáhá. Lze však dovodit, že žádá o opětovné projednání věci, resp. o poskytnutí informace.
- [14] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
- [15] **Odvolání není důvodné.**

Právní rámec

[16] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

[17] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

[18] Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí povinného subjektu) může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje ochranu kritické infrastruktury.

[19] Podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

[20] Podle § 2 písm. g) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon; dále jen „krizový zákon“; ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí), se **kritickou infrastrukturou** pro účely tohoto zákona rozumí prvek kritické infrastruktury nebo systém prvků kritické infrastruktury, narušení jehož funkce by mělo závažný dopad na bezpečnost státu, zabezpečení základních životních potřeb obyvatelstva, zdraví osob nebo ekonomiku státu.

[21] Podle § 2 písm. i), l) a m) krizového zákona (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) se pro účely tohoto zákona rozumí **prvkem kritické infrastruktury** zejména stavba, zařízení, prostředek nebo veřejná infrastruktura, určené podle průřezových a odvětvových kritérií; je-li prvek kritické infrastruktury součástí evropské kritické infrastruktury, považuje se za prvek evropské kritické infrastruktury.

[22] **Průřezovými kritérii** se pro účely tohoto zákona rozumí soubor hledisek pro posuzování závažnosti vlivu narušení funkce prvku kritické infrastruktury s mezními hodnotami, které zahrnují rozsah ztrát na životě, dopad na zdraví osob, mimořádně vážný ekonomický dopad nebo dopad na veřejnost v důsledku rozsáhlého omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života.

[23] **Odvětvovými kritérii** se pro účely tohoto zákona rozumí technické nebo provozní hodnoty k určování prvku kritické infrastruktury v odvětvích energetika, vodní hospodářství, potravinářství a zemědělství, zdravotnictví, doprava, komunikační a informační systémy, finanční trh a měna, nouzové služby a veřejná správa.

[24] Dle § 1 nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury (dále jen „Nařízení“), je **průřezovým kritériem** pro určení prvku kritické infrastruktury hledisko obětí s mezní hodnotou více než 250 mrtvých nebo více než 2 500 osob s následnou hospitalizací po dobu delší než 24 hodin, ekonomického dopadu s mezní hodnotou hospodářské ztráty státu vyšší než 0,5 % hrubého domácího produktu, nebo dopadu na veřejnost s mezní hodnotou rozsáhlého omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života postihujícího více než 125 000 osob.

[25] Dle § 2 Nařízení ve spojení s bodem V. B jeho přílohy je **odvětvovým kritériem** pro určení prvku kritické infrastruktury železniční doprava: dráha celostátní, včetně jejích

strukturálních součástí, pokud pro ni neexistují odklonové trasy s odpovídající traťovou třídou zatížení a prostorovou průchodností pro ložnou míru, systém správy a organizace řízení železničního provozu na železniční síti České republiky ve vztahu k evropské železniční síti, s ohledem na nově vzniklé podmínky zajištění součinnosti v rámci Evropského železničního řídicího systému (centrální, regionální a lokální dispečerská pracoviště).

[26] Dle § 5 odst. 1 zákona 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením (dále jen „zeměměřičský zákon“; ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí), *zeměměřický úřad zveřejňuje údaje databáze, ortofota České republiky, státního mapového díla, databázového souboru geografického názvosloví a bodových polí bezplatně jako otevřená data. **To neplatí, jde-li o údaje, k nimž je přístup vyloučen nebo omezen z důvodů ochrany kritické infrastruktury podle krizového zákona.***

Aplikace na předmětný případ

[27] Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí uvedl, že na základě interních podkladů a provedeného správního uvážení dospěl k závěru, že žádost je třeba odmítnout, neboť požadované dokumenty obsahují prvky kritické infrastruktury a dopadá na ně ochrana dle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí). SŽ je subjektem kritické infrastruktury ve smyslu krizového zákona a Nařízení. Je tudíž povinna chránit prvky kritické infrastruktury a informace, které se k nim vztahují.

[28] Dle povinného subjektu jsou dráha a objekty s ní související prvkem kritické infrastruktury. Prvky kritické infrastruktury a zajištění jejich funkčnosti jsou stěžejní pro fungování státu. Uveřejnění těchto prvků, případně informací souvisejících s jejich ochranou, může být zneužito pro zacílení fyzických či kybernetických útoků a usnadnění činnosti případných útočníků. Nelze dopodrobna stanovovat, či konkrétně a podrobně žadatelům poskytovat detailní informace týkající se prvků kritické infrastruktury. Požadované informace mají vysoce technický charakter a týkají se geografické polohy jednotlivých výpravních budov, objektů a kolejí tvořících železniční infrastrukturu. Dle SŽ jde o strategické a velice citlivé informace, jejichž neuvážené poskytování široké veřejnosti by mohlo ohrozit zajišťování bezpečnosti České republiky.

[29] Aby se jednalo o prvek kritické infrastruktury, je třeba splnit průřezová a odvětvová kritéria určená Nařízením. Dle povinného subjektu může v případě výpravních budov, stavebních objektů a dráhy (kolejí) dojít k ohrožení všech tří kritériálních cílů popsaných v § 1 Nařízení (především pak prvního a třetího), neboť v případě jakéhokoli útoku či zásahu do funkčnosti takové infrastruktury (zejména v případě zásahu více objektů, popř. v dopravní špičce) by vzhledem k počtu osob a objemu majetku, které se ve výpravních budovách, stavebních objektech atp., nacházejí, byly uvedené limity reálně dosaženy. V jedné vlakové soupravě se běžně přepravují vyšší stovky cestujících a při využití plné kapacity vozů i více než tisíc. V případě havárie způsobené na určitých místech (typicky např. nádraží, blízkost jiné kritické infrastruktury) či v případě přepravy určitých látek, popř. v kombinaci obojího, je riziko počtu obětí rovněž opodstatněné. Povinný subjekt proto z principu informace týkající se kritické infrastruktury neposkytuje.

[30] Povinný subjekt dodal, že tyto informace by nebylo lze poskytnout ani dle zeměměřičského zákona (viz jeho § 5 odst. 1 *in fine*; ve znění účinném v době vydání rozhodnutí povinného subjektu), resp. že ani standardně zveřejňovaná zeměměřičská data nejsou poskytována ve vztahu ke kritické infrastruktuře.

[31] Povinný subjekt dále provedl test proporcionality, kdy dle povinného subjektu převážily důvody ochrany požadovaných informací.

[32] Při posuzování kritéria vhodnosti povinný subjekt uvedl, že zveřejněním požadovaných poloh jednotlivých výpravních budov, stavebních objektů a kolejí, z nichž se určují souřadnice stanic v systému S-JTSK nebo GPS podle kódů z číselníku SR 70, a zároveň poskytnutím adres výpravních budov příslušných ke stanicím dle číselníku, by mohla být zmařena snaha SŽ o ochranu života a zdraví cestujících, přepravovaného nákladu a železniční infrastruktury samotné, když vedle povinnosti poskytnout informaci žadateli je povinný subjekt současně povinen dle InfZ poskytnutou informaci zveřejnit. Takový postup dle povinného subjektu není s ohledem na veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozování dráhy za obecně účelný ani možný.

[33] Z hlediska testu potřebnosti povinný subjekt uvedl, že šetrnější či méně omezující opatření v dané situaci s ohledem na požadované informace neexistuje. Požadované informace s ohledem na jejich obsah nebylo lze jako celek poskytnout, resp. povinný subjekt s ohledem na charakter požadovaných informací neshledal žádnou alternativu, která by byla k žadatelovu právu na informace šetrnější. Odmítnutí požadovaných informací bylo jediným možným postupem. Jakmile by byly informace žadateli (a tedy i veřejnosti) poskytnuty, dané informace by se staly veřejně přístupnými a nebylo by je lze ochránit.

[34] K poměrování práva na informace a zájmu na ochraně kritické infrastruktury měl povinný subjekt za to, že poskytnutí požadovaných informací, byť by mohlo z pohledu žadatele jít o informace patrně přínosné a využitelné pro jeho vědeckou, publicistickou či jinou zájmovou a z pohledu společnosti třeba i přínosnou činnost, nepřevažuje tento soukromý zájem žadatele nad zájmem na ochraně kritické infrastruktury. Povinný subjekt neměl ani za to, že by poskytnutí informace mohlo vést k případné celospolečenské diskusi o využití veřejných prostředků na zabezpečení železniční dopravy a infrastruktury, když je tato problematika zřejmá spíše užšímu okruhu odborníků a širší laická debata by stěžejně přinesla pro společnost relevantní podněty, které by vyvážily publikaci požadovaných informací a potenciální ohrožení primárního účelu ochrany. Povinný subjekt proto nenalezl žádný legitimní důvod k zásahu do ochrany práva na ochranu kritické infrastruktury, zejména vzhledem k obecně vyššímu významu veřejného zájmu na ochraně zdraví a majetku nad individuálním zájmem žadatele. Žadatel sám ve své žádosti neidentifikoval žádný zvláštní důvod, který by mohl jakkoli odůvodnit upřednostnění práva na informace.

[35] Povinný subjekt dále ve své předkládací zprávě zmínil, že propojením (vytvořením vazby) interních dat SŽ uvedených v číselníku SR 70 s daty obsaženými ve veřejných registrech by vznikl nový, ucelený, kvalitativně odlišný soubor dat s vypovídací hodnotou vůči kritické infrastruktuře ve správě SŽ.

K námitce (ne)naplnění materiálních znaků § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí):

[36] Žadatel ve svém odvolání primárně namítal, že ačkoli není sporu, že železniční síť spadá do kategorie kritické infrastruktury, povinný subjekt dle jeho mínění neposkytnul věcné odůvodnění tvrzení, že vydání informací o polohách staničních budov ochranu této infrastruktury „významně nebo přímo ohrožuje“, uvedl pouze, že jde o strategické a velice citlivé informace, jejichž neuvážené poskytování široké veřejnosti by mohlo ohrozit zajišťování bezpečnosti České republiky.

[37] Povinný subjekt odůvodnění napadeného rozhodnutí dle § 16 odst. 4 InfZ připsal ze dne 13. 8. 2025, zn. 68903/2025-SŽ-GR-O25, doplnil tak, že v rámci odůvodnění rozhodnutí bylo konkrétně vymezeno, před jakým jednáním a před jakými hrozbami aplikovaný postup SŽ slouží. Byť tyto hrozby nebyly označeny v rámci textu odůvodnění výslovně za „významné“ či „přímo ohrožující“, tyto vlastnosti jsou však z popisu jejich možného faktického dopadu a míry ohrožení, jde-li o zcela zjevná rizika pro páteří infrastrukturu státu, zřejmé.

[38] Dle povinného subjektu nelze předjímat, k jakému jednání by bylo, či mohlo být zveřejnění zcela detailního popisu sítě využitelné. Má však za to, že poskytnutí takto komplexních, detailních a souborných popisných informací by kritickou infrastrukturu bylo s to ohrozit, a to nepochybně významně.

[39] Povinný subjekt uvedl, že žadatel sám výslovně uznal, že žádá data o kritické infrastruktuře. Rozsah dat včetně jejich detailního popisu pak reálně detailně a přesně vymezí celou drážní síť, a to v míře podrobnosti, komplexnosti a detailu, který není veřejně dostupný. Data obsahující detailní popis sítě pochopitelně mají svou strategickou hodnotu a jsou velmi snadno zneužitelná k přímému, či nepřímému ohrožení sítě, která je kritickou infrastrukturou státu. Bez ohledu na důvody podání žádosti, rizika spočívající ve zneužití uvedených dat jsou reálná, možné způsoby zneužití dat povinný subjekt již naznačil.

[40] Požadovaná data identifikují drážní infrastrukturu s takovou přesností a jednoznačností, že by jejich poskytnutí bylo lze považovat za významné ohrožení této sítě.

[41] Žadatel se k tomu vyjádřil tak, že povinný subjekt uvádí, že svůj postup aplikuje v prevenci hrozeb, jako jsou zásahy do funkčnosti stavebních objektů, případně způsobení havárie na trati, ačkoli jejich konkrétní podobu nemůže předjímat. Žadatel uvedl, že o dopadu jednání, o kterém povinný subjekt hovoří, není sporu. Povinný subjekt však dle žadatele neprokázal, že samotný akt poskytnutí informací o poloze objektů a jejich adresách vytváří či zvyšuje riziko uvedených nebo jiných hrozeb, zejména s ohledem na informace, které jsou již veřejné.

[42] Dle žadatele samotná skutečnost, že se informace týká kritické infrastruktury, není důvodem k odmítnutí jejího poskytnutí, jakkoli je komplexní nebo detailní, pakliže neplatí, že by tímto postupem nebo jeho důsledky byla infrastruktura ohrožena. Dle žadatele v případě zásahů či jednání popsanych SŽ lze argumentovat, že jejich případná realizovatelnost nezávisí na detailnosti a komplexitě uveřejnění interních zeměměřičských dat a vazeb na číselníky ve správě SŽ (jiných popisných dat se žádost ani netýká), neboť zásah do funkčnosti stavebních objektů nebo tratí využívající tyto informace lze uskutečnit v ekvivalentní míře i za jejich využití v podobě, která je již veřejná např. v provozní aplikaci DYPOD nebo v komerčních mapových aplikacích.

[43] Dle žadatele by tedy poskytnutí požadovaných informací v úplném rozsahu, nemluvě ani o rozsahu částečném, nevytvořilo ani neposílilo hrozby, jimž kritická infrastruktura státu čelí, oproti nynějšímu stavu.

[44] K tomu Úřad konstatuje, že ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) představuje na základě novelizačního zákona č. 241/2022 Sb. nový fakultativní důvod pro odmítnutí žádosti, kterým povinný subjekt může poskytnutí informace omezit, pokud její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje ochranu kritické infrastruktury.

[45] Pro podřazení určité informace pod kritickou infrastrukturu či pod její prvek je nezbytné ve smyslu krizového zákona a Nařízení dle odvětvových kritérií jednoznačně vymezit prvek kritické infrastruktury dle přílohy tohoto nařízení.

[46] Povinný subjekt dostatečně popsal a prokázal, že se v případě požadovaných informací jedná o informace týkající se prvků kritické infrastruktury. Tuto skutečnost žadatel nespороval.

[47] Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí a posléze ve svém vyjádření popsal, jakým způsobem by poskytnutí požadovaných informací mohlo přímo ohrozit prvky kritické infrastruktury, resp. že propojení požadovaných informací s číselníkem SR 70 může být potenciálně využitelné pro útoky na fyzické nebo kybernetické kritickou infrastrukturu, resp. že jakékoliv informace nad ty veřejně dostupné není namístě žadateli, potažmo široké veřejnosti, nelze v současném mezinárodním a geopolitickém klimatu poskytnout, jelikož by tyto informace reálně mohly přispět k usnadnění provedení útoků na kritickou infrastrukturu České republiky.

[48] Dle Úřadu povinný subjekt dostatečně prokázal, že konstrukce nové strojově čitelné databáze napojením veřejně dostupných dat na číselník SR 70 přinejmenším přímo ohrožuje kritickou infrastrukturu České republiky, jelikož tyto informace mohou usnadnit nebo zprostředkovat potenciální útok na prvky kritické infrastruktury.

[49] To, že by takové propojení, resp. vytvoření a zveřejnění nové databáze, zvýšilo již existující stupeň ohrožení, je nesporné. Pakliže žadatel jakožto zástupce veřejnosti není schopen požadované informace sám svémocí vytvořit (což popírá jak žadatel, tak povinný subjekt), lze mít za to, že zpřístupnění dalších, dosud nezveřejněných informací o kritické infrastruktuře by logicky přímo způsobilo zhoršení stávající úrovně její ochrany.

[50] Povinný subjekt tudíž dle Úřadu požadované informace formálně podřadil pod pojem ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) správně. Tato žadatelova odvolací námitka je tudíž nedůvodná.

K námitce veřejné dohledatelnosti požadovaných informací:

[51] Dle mínění žadatele informace požadovaného charakteru, a to nejen polohy a adresy, ale i přesné výměry budov vlastněných SŽ, jsou řádně vedeny v RÚIAN provozovaném Českým úřadem zeměměřičským a katastrálním (dále jen „ČÚZK“) a jejich seznam lze snadno vyhledat v přehledu majetku České republiky vedeném Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „ÚZSVM“), a jsou tudíž bez omezení dostupné široké veřejnosti. Dle žadatele bylo předmětem jeho žádosti zejména ustanovení vazby obdobných informací na číselník SR 70, který výše uvedené instituce nevyužívají.

[52] Žadatel dále zpochybnil tvrzení povinného subjektu, že požadované informace se dle zeměměřičského zákona neposkytují. V tomto kontextu namítal, že dle jeho tvrzení ČÚZK v ortofotografických i databázových exportech železniční staniční objekty zahrnuje, a to v plném rozlišení, což lze údajně ověřit v Geoprohlížeči tohoto úřadu nebo v některé z webových mapových aplikací, které se na těchto datech zakládají.

[53] Povinný subjekt odůvodnění napadeného rozhodnutí dle § 16 odst. 4 InfZ připsal ze dne 13. 8. 2025, zn. 68903/2025-SŽ-GŘ-O25, doplnil tak, že předpokládá, že žadatel při svém závěru, že jak polohy jednotlivých výpravních budov, stavebních objektů a kolejí, tak adresy výpravních budov, jsou ve veřejně dostupných systémech dohledatelné, vychází z veřejně dostupných webových stránek, tzv. mapových vyhledávačů. V těch skutečně lze

u kteréhokoli místa na mapě zjistit jak adresu, tak souřadnice GPS, to ovšem pouze ve vztahu k budovám. Žadatelova žádost je však mnohem širší, když zahrnuje celou infrastrukturu, nikoli jen její veřejné či veřejně přístupné části.

[54] Žadatel odkazuje i na jiné registry, vedené subjekty veřejné správy, aplikaci ČÚZK a webové stránky ÚZSVM. Povinný subjekt přitom může jen velmi obtížně komentovat postupy a důvody, pro které složky veřejné správy publikují ty které údaje, a jen velmi obtížně se může vyjadřovat například ke kvalitě jimi publikovaných údajů. Povinný subjekt detailnější zkoumání uvedené oblasti nerealizoval, považuje však například hodnoty GPS získané z veřejně dostupných zdrojů spíše za orientační. Dle povinného subjektu lze předpokládat, že žadatel je schopen z veřejně dostupných zdrojů ve vztahu k polohám jednotlivých výpravních budov a stavebních objektů zjistit spíše přibližné a orientační hodnoty GPS. Adresy výpravních budov je žadatel zřejmě schopen z veřejně dostupných údajů zjistit.

[55] Povinný subjekt konstatoval, že proces kompilace dat do požadovaného komplexního souboru by byl náročný a zdlouhavý. Přitom právě v kompilaci dat, v jejich komplexnosti a přesnosti povinný subjekt spatřuje riziko, pro které byl nucen žádost odmítnout, když by žadatel a široká veřejnost obdrželi detailní a zcela přesný popis sítě v tak značené míře přesnosti, komplexnosti a úplnosti, který zveřejněn není.

[56] Povinný subjekt dále uvedl, že žadatel žádá o poskytnutí dat v podobě komplexního popisu sítě a všech jejích dopravních bodů včetně jejich polohopisného určení a detailní a přesné informace, když mu nepostačují informace veřejně dostupné. Pakliže žadatel sám tvrdí, že veřejně dostupná data jsou k dispozici, tak povinný subjekt nerozumí smyslu žádosti, když žadatel reálně žádá o něco, co dle jeho názoru je veřejně dostupné a co již k dispozici má. Je-li smyslem žádosti, aby povinný subjekt zkompiloval pro potřeby žadatele veřejně dostupná data, tak dle § 2 odst. 4 InfZ kompilovat sestavy z veřejně dostupných dat dle požadavků žadatele jistě není smyslem a cílem InfZ.

[57] Povinný subjekt disponuje detailním popisem sítě zpracovaným na základě vlastních postupů a vlastních procesů, tedy přesnými daty, které drážní infrastrukturu do detailu popisují. Tato data jsou součástí provozních aplikací a je otázkou, zda by jejich export a poskytnutí byl jednoduše možný. Nebylo ani posuzováno, zda povinný subjekt disponuje daty v rozsahu a sestavě, jak žádá žadatel, jelikož to vzhledem k okolnostem případu nebylo nezbytné. Povinný subjekt není schopen určit, nakolik jsou jím držené informace odlišné od informací veřejně publikovaných. Předpokládá však měřičské odchylky mezi aplikacemi. Současně je třeba mít na paměti, že veřejně dostupná data slouží zpravidla pro nikoli přesnou, ale pro základní orientaci.

[58] Dle povinného subjektu, lze obecně dovodit, že z veřejně dostupných dat by žadatel byl schopný při vynaložení nezbytného úsilí a času kompilovat popis železniční sítě (tedy to, oč žádá) založený na nikoli zcela přesných a jen orientačních údajích získaných z veřejně dostupných zdrojů. Je však otázkou, nakolik jsou například souřadnice GPS publikované jak ve veřejných aplikacích, tak v aplikacích veřejné správy, přesné, jaké by byly reálné měřičské odchylky a s jakou mírou přesnosti jednotlivé systémy a aplikace pracují. Míru přesnosti a detailu, s jakou pracují provozní aplikace SŽ, by žadatel tímto procesem nezajistil, ovšem pokud by žadatel např. sám měřením v krajině hodlal tyto informace (např. GPS jednotlivých dopravních bodů) zjistit zaměřením, zřejmě by byl s to zjistit obdobné, ne-li totožné informace. Ovšem to, že by žadatel zjišťoval detailní popis sítě v krajině měřením, povinný subjekt nepovažoval za pravděpodobné ani realizovatelné.

[59] Žadatel se k tomu vyjádřil tak, že jeho žádost nezahrnovala celou infrastrukturu ani přesný popis sítě, nýbrž pouze objekty použité k určení polohy staničních bodů dle předpisu SR 70, jehož text odnedávna není dostupný na stránkách SŽ. Žádost se tedy netýká ani zdaleka všech objektů, o nichž hovoří SR 70, například odboček, hradel, nákladišť apod., natož snad popisu celé sítě včetně kolejišť nebo zabezpečovacích zařízení. Smyslem žádosti bylo uskutečnit vazbu mezi stanicemi (dle číselníku SŽ SR 70) a staničními budovami, které využívají cestující. Obdobné informace jsou dle žadatele užitečné např. pro vývoj navigačního software nebo intermodálních plánovačů tras.

[60] Veřejně dostupné údaje z číselníku SR 70 obsahují přibližné a orientační (pro žadatelovy účely dostačující) polohy „stanic“, které ovšem nejsou shodné se staničními budovami, nýbrž se jedná o abstraktní geografické body určené dle předpisu. Polohy budov uvedené v RÚIAN nebo OpenStreetMap (veřejně dostupné a strojově čitelné zdroje) jsou rovněž svou přesností dostačující, ale neobsahují již vazby na zmíněný číselník.

[61] Žadatel uznal, že je schopen „adresy výpravních budov z veřejně dostupných údajů zjistit“, nicméně předmětem žádosti nebyly „adresy výpravních budov“, nýbrž „adresy výpravních budov evidovaných SŽ příslušné ke stanicím dle číselníku“. Tento rozdíl je dle žadatele nezbytné mít na paměti, neboť z pohledu registrů nebo mapových aplikací se staniční budovy SŽ nijak neliší od běžných administrativních nebo rezidenčních staveb.

[62] Žadatel uvedl, že nepožaduje „komplexní, detailní a souborné“ informace a nemá za to, že by je ani požadoval. Zejména pak v druhém bodě žádosti, tedy v případě adres staničních budov, o přesnosti, komplexitě, detailnosti nebo techničnosti těchto údajů nelze hovořit, neboť se jedná toliko o informativní směrovací údaje zcela shodné s evidencí v národních registrech.

[63] Dle žadatele povinnému subjektu nic nebrání ve vytvoření podmnožiny nebo varianty informací, které má interně k dispozici, která uveřejnitelná je (třeba zaokrouhlením souřadnic), pakliže by její vynětí nebylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží (§ 4a InfZ).

[64] Dle žadatele ačkoli jsou výměry staničních budov, jejich adresy i číselník SR 70 veřejně dostupnými informacemi, propojení mezi těmito údaji nikoliv. V obou bodech původní žádosti bylo jednoznačně uvedeno, že jejím předmětem je mimo jiné právě vazba na číselník SR 70, která veřejně dostupná není. Žadatel vzhledem k tomu, že SŽ žádost neodmítla na základě § 11b InfZ, má za to, že tuto informaci (vazbu mezi číselníkem SR 70 a nemovitostmi) povinný subjekt má.

[65] K tomu Úřad konstatuje, že neposkytnutí informací s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) je na správním uvážení povinného subjektu. Povinný subjekt musí v rámci správního uvážení zhodnotit obzvláště důkladně otázku, zda je částečné neposkytnutí informací legitimní. Legitimita omezení by se měla opírat o čl. 17 odst. 4 Listiny.

[66] Z důvodové zprávy k novelizačnímu zákonu č. 241/2022 Sb., vyplývá, že povinný subjekt není povinen žádost o poskytnutí informace odmítnout, je pouze na jeho správním uvážení, zda k tomuto omezení práva přistoupí či nikoli. Výjimku na základě použité formulace bude možné použít pouze v případě, že by poskytnutí požadované informace mohlo ohrozit ochranu kritické infrastruktury nebo jejích prvků.

[67] Aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) tak při vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti nebo její části

předpokládá, že povinný subjekt provede správní uvážení týkající se nezbytnosti omezení práva na informace, tedy je nutné, aby povinný subjekt zhodnotil, zda existuje legitimní důvod pro neposkytnutí informace, který převáží nad právem na informace a který odpovídá čl. 17 odst. 4 Listiny, přičemž svůj postup musí řádně zdůvodnit. Tyto závěry rovněž podporuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky tohoto soudu ze dne 24. 4. 2015, č. j. 8 As 108/2014-54, a ze dne 14. 9. 2016, č. j. 10 As 182/2015-40).

[68] Povinný subjekt v rámci posouzení materiálních podmínek aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) provedl test proporcionality, na jehož základě shledal, že není možné žadateli požadované informace poskytnout, resp. především že žadatel neuvedl jakýkoliv veřejný zájem na poskytnutí požadované informace a lze tak předpokládat, že o informace žádá v zájmu soukromém. Povinný subjekt dále dovodil, že vzhledem k jejich povaze žadateli nebylo lze poskytnout ani část požadovaných informací, a že veřejný zájem na ochraně kritické infrastruktury před potenciálními hrozbami v daném případě převáží nad žadatelovým právem na informace.

[69] Úřad se se závěry povinného subjektu ztotožňuje. Žadatel ani povinný subjekt nespouj, že určité informace k žadatelem dotazovanému tématu jsou veřejně dostupné, tyto však samy o sobě nesplňují kritéria vyslovená v žadatelově žádosti. Žadatel totiž požadoval především propojení vybraných prvků kritické infrastruktury v systému S-JTSK nebo GPS podle kódů z číselníku SR 70 a adresy výpravních budov příslušné ke stanicím dle číselníku SR 70. Tedy samotné propojení prvků kritické infrastruktury s databází SR 70 bylo předmětem podané žádosti, jak žadatel ostatně sám upozorňuje. Přitom toto propojení samotné povinný subjekt považuje za problematické.

[70] Povinný subjekt popsal možné negativní dopady rozšiřování či propojování veřejně dostupných informací a informací evidovaných povinným subjektem na bezpečnost kritické infrastruktury České republiky, na jejíž ochraně je dán nepochybný veřejný zájem. Žadatel oproti tomu nenastínil, za jakým účelem požadované informace požaduje. Tato skutečnost však není rozhodná, jelikož poskytnutím informací žadateli by s ohledem na ustanovení § 5 odst. 3 InfZ a zásadu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, by byly požadované informace ve finále zpřístupněny široké veřejnosti. To vzhledem k jejich povaze skutečně není žádoucí.

[71] Povinný subjekt tedy dle Úřadu provedl správní uvážení, jehož kroky a výsledek ve svém rozhodnutí a následně ve svém vyjádření dostatečně podrobně popsal. Tato žadatelova odvolací námitka je tudíž nedůvodná.

K námitce (ne)poskytnutí informace jako celku:

[72] Žadatel namítal, že pakliže má povinný subjekt za to, že některé z požadovaných informací (polohy stavebních objektů neevidovaných v katastru a kolejí) nejsou vedeny ve veřejně dostupných datových sadách a je dán oprávněný důvod pro neposkytnutí těchto informací, tak dle žadatele povinný subjekt neospravedlnil odmítnutí žádosti jako celku.

[73] Povinný subjekt odůvodnění napadeného rozhodnutí dle § 16 odst. 4 InfZ připsal ze dne 13. 8. 2025, zn. 68903/2025-SŽ-GR-O25, doplnil v reakci na argumentaci žadatele, že by SŽ mohla z popisu sítě vybrat jen některá kritická místa a ty případně neposkytnout, že odmítnutím poskytnutí informací chrání železniční síť jako jeden propojený celek. Případné narušení jednoho místa komplexního a vzájemně propojeného systému je s to ohrozit funkčnost sítě, jako celku. Současně, z případných rozdílů veřejně dostupných a přesných dat ve vztahu k některým datům by bylo lze zjistit potenciální systémové

poznatky, využitelné pro zpřesnění jiných datových souborů. Žadatelem nastíněný postup tak nebylo lze aplikovat.

[74] Povinný subjekt má za to, že (jak žadatel sám uvedl) žadatel má požadovaná data k dispozici v jím zmíněných aplikacích. Je plně na žadateli, aby si z dostupných souborů veřejné informace kombinoval, jak je mu libo. Přesné a detailní popisné informace nad rámec dat veřejně dostupných, nadto v komplexním systému jednoznačně identifikující železniční síť, tvoří páteřní a kritickou infrastrukturu státu, kterou povinný subjekt není s to poskytnout, aniž by tuto síť vystavil možným rizikům.

[75] Žadatel se k tomu vyjádřil tak, že pakliže je vskutku prokazatelné, že přesnost geografických dat o výpravních budovách a jiných objektech je ve srovnání s přesností existujících údajů klíčovým faktorem vzniku nebo posílení hrozeb vůči kritické infrastruktuře, pak je nepochybně v moci povinného subjektu informace zaokrouhlit či jinak snížit jejich přesnost v rámci vytváření výňatku při sledování postupu dle § 4a InfZ. Proces zaokrouhlení přesných dat žadatel nepovažuje za předpokladu použití automatizovaných nástrojů za nepřiměřeně náročný, resp. i v situaci, kdy by vyžadoval tvorbu specializovaného programu, který zpracuje data exportovaná z jiného systému, se mu jakožto programátorovi jeví jako triviální.

[76] Dle žadatele, ačkoli samotné geodetické informace jsou v dostačující přesnosti veřejně dostupné, vazba mezi nimi a daty SŽ není. Tuto vazbu by potenciálně šlo vytvořit dohledáním budov vlastněných SŽ nejbližších k veřejně dostupným polohám stanic. Dle žadatele je takový postup silně náchylný na chyby, neboť v majetku SŽ je i mnoho budov nikoli staničních, a že informace od ÚZSVM, na něž žadatel odkazoval v odvolání, nejsou strojově čitelné. Dle žadatele nelze nevidět, že by bylo velice kontraproduktivní si tyto informace obstarávat, resp. *de facto* znovu vytvářet, pokud jimi SŽ jakožto povinný subjekt již disponuje. Žadatel uvedl, že na rozdíl od SŽ nedisponuje přesnými podkladovými daty o popisu sítě, které k tomuto účelu SŽ nepochybně využila, nicméně o něž jako takové nežádá.

[77] K tomu Úřad konstatuje, že povinný subjekt obecně může dle ustanovení § 11 odst. 1 InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) poskytnutí informací pouze omezit. Není tedy oprávněn informace kompletně neposkytnout. Naopak je povinen poskytnout informace alespoň v omezeném rozsahu (pakliže je to s ohledem na povahu požadované informace možné). V praxi tedy poskytne všechny informace, které nepodléhají omezení podle komentovaného ustanovení. Pokud to není možné, musí poskytnout alespoň doprovodnou informaci.

[78] Úřad má ovšem za to, že vzhledem k povaze požadované informace nebylo lze poskytnout ani její část. To s ohledem na to, že žadatel v obou bodech žádosti žádal propojení dat evidovaných SŽ s databází SR 70. To tedy bylo předmětem obou bodů žádosti, jak zdůrazňuje sám žadatel.

[79] Z toho důvodu nebylo lze vyhovět ani jednomu bodu žádosti, a vzhledem k povaze požadovaných informací nebylo lze vyhovět ani části žádosti, resp. poskytnout pouze část požadovaných informací. Tato žadatelova odvolací námitka je tudíž nedůvodná.

[80] Povinný subjekt tedy dostatečně odůvodnil aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí) jak po formální (podřazení informací pod pojem „kritické infrastruktury“ a popsání způsobu, jímž by byla kritická infrastruktura poskytnutím požadovaných informací významně a/nebo přímo ohrožena) tak

po materiální stránce (správní uvážení a legitimnost odmítnutí). Žadatel přitom ve svém odvolání nepředložil přesvědčivé námitky, které by vyvrátily závěry povinného subjektu vyslovené v jeho rozhodnutí.

[81] Je namístě dodat, že v průběhu řízení došlo jednak k novelizaci krizového zákona, jednak k zakotvení nového zákona č. 266/2025 Sb., o odolnosti subjektů kritické infrastruktury a o změně souvisejících zákonů (zákon o kritické infrastruktuře; dále jen „ZKI“), a jednak k novelizaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) InfZ, resp. k vynětí a subsumpci výluky z práva na informace v něm obsažené pod nové ustanovení § 11 odst. 6 písm. b) InfZ, dle něž *povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti poskytovatele základní služby nebo subjektu kritické infrastruktury podle zákona o kritické infrastruktuře anebo o opatřeních k zajišťování nebo zvyšování odolnosti subjektu kritické infrastruktury, pokud by její poskytnutí 1. ohrozilo práva těchto nebo jiných osob, 2. ohrozilo poskytování základní služby subjektem kritické infrastruktury, nebo 3. ohrozilo zajištění odolnosti subjektu kritické infrastruktury.*

[82] Dle § 2 odst. 1 ZKI, *pro účely tohoto zákona se rozumí základní službou služba, která je nezbytná pro zachování základních funkcí státu, hospodářských činností, bezpečnosti, veřejného zdraví nebo životního prostředí, poskytovaná v odvětvích nebo pododvětvích podle přílohy tohoto zákona, poskytovatelem základní služby každý, kdo poskytuje alespoň 1 základní službu na území České republiky a splňuje kritérium významnosti, kritickou infrastrukturou aktivum, zařízení, vybavení, síť nebo systém anebo jejich část, které jsou nezbytné pro poskytování základní služby, subjektem kritické infrastruktury poskytovatel základní služby, jehož kritická infrastruktura se nachází na území České republiky a je zařazen na seznam subjektů kritické infrastruktury, (...) odolností subjektu kritické infrastruktury schopnost subjektu kritické infrastruktury předcházet incidentům, chránit se před těmito incidenty, reagovat na ně, odolávat jim, zmírňovat jejich následky a přijímat opatření k jejich předcházení (...).*

[83] Dle § 30 odst. 2 a 6 ZKI *Ministerstvo vnitra poprvé rozhodne o zařazení poskytovatele základní služby, který poskytl informace podle § 9 odst. 1 do 1. března 2026, na seznam subjektů kritické infrastruktury do 17. července 2026. Subjekt kritické infrastruktury podle zákona č. 240/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, plní povinnosti podle zákona č. 240/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do 17. července 2026.*

[84] S ohledem na užití spojky „nebo“ ve výše citované úpravě je zřejmé, že zákonodárce nezamýšlel, aby výše uvedené podmínky byly naplněny kumulativně, nýbrž alternativně. Úřad má přitom s ohledem na výše uvedené odůvodnění za to, že by v nyní projednávané věci byla se značnou pravděpodobností naplněna rovněž dikce tohoto nově zakotveného ustanovení, a to ve smyslu § 11 odst. 6 písm. b) bod 2 a 3 InfZ, jelikož by poskytnutí požadované informace (tj. propojení informací s číselníkem SR 70) mohlo ohrozit poskytování železniční dopravy SŽ či zajištění odolnosti subjektu kritické infrastruktury.

[85] Úřad tudíž vzal při svém rozhodování též v úvahu nově vzniklou právní úpravu a dospěl k závěru, že odmítnutí žádosti s ohledem na ochranu kritické infrastruktury bylo validní rovněž s ohledem na novou právní úpravu v této oblasti.

[86] Úřadu proto nezbylo než uzavřít, že povinný subjekt postupoval v souladu se zákonem, když požadované informace odmítl žadateli zpřístupnit. Žadatelovo odvolání je tudíž nedůvodné.

[87] Nad rámec výše uvedených závěrů lze dodat, že z vyjádření jak povinného subjektu, tak žadatele vyplývá, že na daný případ by bylo se značnou pravděpodobností lze aplikovat rovněž výluku z práva na informace obsažená v ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, ve smyslu vytváření nové informace.

[88] To z toho důvodu, že žadatel po povinném subjektu reálně požaduje vytvořit novou strojově čitelnou databázi. Potvrdil totiž, že předmětem žádosti bylo zejména ustanovení vazby požadovaných informací na číselník SR 70 a že ačkoli jsou výměry staničních budov, jejich adresy i číselník SR 70 veřejně dostupnými informacemi, propojení mezi těmito údaji nikoliv. Žadatel ve svém vyjádření konstatoval, že v obou bodech původní žádosti bylo jednoznačně uvedeno, že je jejím předmětem mimo jiné právě vazba na číselník SR 70, která veřejně dostupná není.

[89] Z téhož důvodu tedy nelze vyhovět ani žadatelovu požadavku, aby pro něj povinný subjekt požadované informace vytvořil „se zaokrouhlenými daty“, natož kdyby takové zpracování vyžadovala tvorbu „specializovaného programu“. K takové činnosti není povinný subjekt v režimu InfZ povinen.

[90] Povinný subjekt ve svém vyjádření oproti tomu sice uvedl, že povahu požadované informace vzhledem k aplikované výluce do hloubky nezkoumal, z obsahu jeho přípisů však lze dovodit, že požadovanou informací nedisponuje a že by musel předmětnou databázi pro žadatele vytvořit, k čemuž objektivně není povinen.

[91] Přestože povinný subjekt ustanovení § 2 odst. 4 InfZ v tomto případě nepoužil, považuje Úřad za vhodné *orbiter dictum* upozornit na jeho potenciální aplikovatelnost v projednávané věci.

IV. Závěr

[92] Na základě všech shora uvedených úvah Úřad dospěl k závěru, že žadatelovo odvolání není důvodné. Napadené rozhodnutí bylo založeno na skutkovém stavu, o němž nemá Úřad důvodné pochybnosti. Proto napadené rozhodnutí dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil a žadatelovo odvolání zamítl.

[93] Jelikož Úřad tímto rozhodnutím o žadatelově odvolání rozhodl, přičemž jej vyhodnotil jako nedůvodné, o žadatelově podnětu k opatření proti nečinnosti ze dne 29. 7. 2025 již samostatně nerozhodoval, neboť je zřejmé, že vydáním nynějšího rozhodnutí byla nečinnost Úřadu odstraněna. Ze strany Úřadu by se tak jednalo o ryze formalistický postup.

[94] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 19. září 2025

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1. Čeněk Řehoř, Vinařská 1800, 266 01 Beroun, IDDS: iw87d72
2. Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, ID DS: uccchjm